

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Provident Financial s. r. o.,**
se sídlem Olbrachtova 2006/9, Praha 4
zastoupen Mgr. Andreou Stachovou, advokátkou
se sídlem Valentýnská 92/3, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: **The travels Indemnity Company**
zastoupen JUDr. Michalem Havlíkem, advokátem
se sídlem Hálkova 2, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4. 11. 2021, zn.
sp. O-557773, č. j. O-557773/D210256271/2021/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

- I. **Vymezení věci.**

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“), jímž byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „Úřad“) ze dne 6. 5. 2021, o částečném zamítnutí zápisu obrazové ochranné známky v barevném provedení vyobrazeném v žalobou napadeném rozhodnutí, značky spisové O-557773, pro služby *pojištění*, nárokované ve třídě 36 mezinárodního třídění výrobků a služeb, na základě námitek podaných osobou zúčastněnou na řízení (poznámka soudu – v rozsahu služeb *finančnictví, peněžnictví, služby v oblasti nemovitostí* ve třídě 36 bylo přihlašované obrazové označení v barevném provedení zn. sp. O-557773 Úřadem postoupeno k zápisu), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalovaný plně přisvědčil právnímu posouzení zjištěného skutkového stavu Úřadem, který vyhověl námitkám podaným OZŘ a zamítl přihlášku obrazové ochranné známky v barevném provedení tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí zn. sp. O-557773 (dále též „napadené označení“) pro námitkami dotčené služby ve třídě 36 *pojištění*, kdy Úřad shledal na straně spotřebitelské veřejnosti v uvedeném rozsahu služeb, jež byly shledány jako shodné s namítanými službami, pravděpodobnost záměny mezi napadeným označením a staršími obrazovými ochrannými známkami Evropské unie č. 5841291 a č. 5841550 OZŘ (dále též „namítané ochranné známky“ nebo „první“ resp. „druhá namítaná ochranná známka“). Žalovaný vešel na posouzení Úřadu, který považoval pohledově výraznou a v celkové koncepci neopomenutelnou složku napadeného označení ve vyobrazení deštníku s tím, že se jedná o výtvarné zpracování řešené obdobně jako u obrazových prvků se stejným námětem tvořících namítané ochranné známky. Úřad nepovažoval přidání žlutého kruhu a popisných slovních prvků „KOMPLEX pojištění“ za schopné zásadně ovlivnit uvažování běžného spotřebitele, neboť ten si spojí napadené označení s jeho jedinou fantazijní složkou zpodobňující deštník, tedy ve výsledku se stejným předmětem jako obě namítané ochranné známky. Podle Úřadu má popsána shoda rozhodující význam při utváření celkového účinku, kterým tato označení na běžného spotřebitele působí, pročez by tak zápisem do rejstříku ochranných známek pro předmětné služby došlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího. Žalovaný posouzení Úřadu přisvědčil a z části jej doplnil, jak bude podrobněji uvedeno níže. Dále se vypořádal s rozkladovými námitkami žalobce, který namítal obdobně jako v podané žalobě, rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí v napadeném rozsahu potvrdil.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě popsal skutkový stav a konkrétně v *prvním žalobním bodu* namítal nesprávnost posouzení barevné odlišnosti porovnávaných označení s tím, že namítané OZ jsou přihlášeny v černé a červené barvě. Žalovaný přihlášením ochranné známky v černé barvě a priority přiznává této známce ochranu pro jakékoli barevné provedení. S tímto výkladem nesouhlasil, neboť by tak bylo zbytečné přihlašovat ochranné známky v jednotlivých žádaných barevných kombinacích a postačovalo by přihlásit v barvě černé, přihlašovatel by pak mohl používat v jakékoliv barvě a takovému provedení by byla přiznána ochrana. Takový závěr považoval za absurdní, nepodložený, žalovaný tím v konečném důsledku přiznává ochranu nad rámec právních předpisů.
4. Nesouhlasil rovněž s posouzením tvaru porovnávaných označení. Podle žalobce si žalovaný až protiřečí, resp. se snaží najít argumenty pro potvrzení prvostupňového rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Úřadu. Mezi porovnávanými označeními je jasně viditelný rozdíl ve tvaru. Argument žalovaného, že kulatý tvar napadeného označení je jedním ze základních geometrických tvarů a jako takový je v obchodních vztazích velmi často využíván, nemůže obstát, kdy pro zápis ochranné známky je zásadní, aby byla vyloučena záměna se starší ochrannou známkou, což bylo zachováno. Průměrného spotřebitele nelze takto podceňovat a tvrdit, že by nevnímal jasný tvarový rozdíl napadeného označení oproti namítaným ochranným známkám.

5. Žalobce nesouhlasil ani s posouzením žalovaného stran obrazového prvku deštníku. Podle žalobce není nutné, aby měl spotřebitel možnost detailního analyzování a porovnávání předmětných vyobrazení na totéž místě a ve stejném čase, aby byl schopen zaznamenat vizuální rozdíly, a tak odlišit jednotlivé ochranné známky. Provedení namítaných OZ je natolik jednoduchým vyobrazením ikony deštníku, že není nutné, aby jej měl průměrný spotřebitel k dispozici, když by se v obchodním jednání setkal s napadeným označením. Rozdíly mezi předmětnými vyobrazeními jsou tak markantní, že by průměrný spotřebitel neměl mít problém zaznamenat, že se jedná o rozdílné vyobrazení, aniž by měl k dispozici vyobrazení namítaných OZ, které by s napadeným označením musel srovnat.
6. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce brojil proti závěrům žalovaného při posouzení významového hlediska deštníku jako takového. Podle žalobce je symbol deštníku považován za symbol ochrany anebo jistoty pro svůj jednoduchý a výstižný tvar, což je patrné při pouhém zadání slovního spojení „ikona deštníku“ do internetových vyhledavačů, kdy převážná většina zobrazených obrázků bude odpovídat právě ikoně v podstatě identické těm, které užila OZŘ. V oboru pojišťovnictví je symbol deštníku využíván např. ve skupině ČSOB, společnosti PROFICREDIT CZECH a. s. nebo skupiny CITY GROUPE, ačkoli předložil žalovanému ukázkou použití symbolu deštníku. V tomto směru žalovaný tyto předložené doklady shledal nepřesvědčivými. Při zjednodušení lze považovat symbol deštníku za piktogram, který dokáže namalovat malé dítě. Pokud by z registrace byl vyloučen obecně každý deštník, odporovalo by to principům známkové ochrany. Zjednodušující piktogramy či symboly jsou k nalezení i v jiných oblastech, např. v telekomunikačních službách sluchátko, v hudebním průmyslu noty, ve filmové produkci filmový pás apod. Obrázek deštníku může vyvolávat představu o pojištění, nikoli však konkrétně namítané ochranné známky. Nehrozí zaměnitelnost známek mezi sebou, pouze vyvolávají obdobný pocit stejně jako v případě filmového pásu, kdy bude vždy odkazováno na filmový průmysl. Podle žalobce je míra obecnosti a jednoduchosti namítaných OZ natolik významná, že by neměla mít za následek omezování způsobilosti jiných OZ k zápisu. Nelze obecně konstatovat, že deštník jako takový nemůže být v totožné třídě zapsán v rámci různých ochranných známek a že by jeho vyobrazení samo o sobě mělo za následek zaměnitelnost jednotlivých ochranných známek.
7. V této souvislosti žalobce nesouhlasil rovněž s posouzením slovních prvků „KOMPLEX pojištění“ a obrazového prvku kruhu u napadeného označení. Podle žalobce nejsou rozdílné prvky něčím zanedbatelným, co by nebylo způsobilé zajistit dostatečnou rozdílnost jednotlivých vyobrazení.
8. Závěrem žalobce shrnul, že napadené označení vykazuje dostatečně rozdílné znaky, aby nemohlo dojít k záměně s namítanými ochrannými známkami OZŘ, žalovaný pochybil, pokud námitkám OZŘ vyhověl a zamítl zápis napadeného označení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

9. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí jakož i rozhodnutí Úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného.

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že žalobce v podstatě opakuje svou argumentaci ze správního řízení, kterou lze shrnout jako jeho nesouhlas se závěrem o vizuální a sémantické podobnosti kolizních označení, resp. že mezi nimi neexistuje nebezpečí záměny z pohledu průměrného spotřebitele. K tomu žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že nikde v napadeném rozhodnutí netvrdil, že kolizní označení jsou totožná. Konstatování, že mezi kolizními označeními existují objektivní odlišnosti, nijak nevylučuje shledání nebezpečí jejich záměny. Pro takový závěr je třeba dostatečná míra podobnosti srovnávaných označení a zároveň shodnost či podobnost dotčených výrobků či služeb, přičemž dle ustálené judikatury nižší míra podobnosti označení může být kompenzována vyšší podobností výrobků či služeb, a naopak, tzv. kompenzační princip. V žalobou napadeném rozhodnutí byla shledána totožnost přihlašovaných služeb a tento závěr žalobce ve správním řízení ani v žalobě nenapadl. Za dané situace by při užití kompenzačního principu kolizní označení musela být zcela rozdílná, popřípadě snad podobná pouze v nízké míře, aby žalovaný mohl uvažovat o závěru, že mezi kolizními označeními neexistuje nebezpečí záměny. Vzhledem ke zcela zjevné vyšší míře vizuální i sémantické podobnosti kolizních označení nelze dospět k jinému závěru než, že mezi kolizními označeními existuje nebezpečí záměny z pohledu průměrného spotřebitele. Dílčí rozdíly, kterými se vyznačuje napadené, označení jsou nedistinktivní ve vztahu k dotčeným službám (slovní prvek KOMPLEX pojištění) nebo mají dekorativní povahu (špička deštníku v napadeném označení) a nejsou proto schopny napadené označení odlišit tak, aby zabránily vzniku závadné podobnosti s namítanými OZ. Úvahy žalobce o odlišném významu vyobrazení deštníku v kolizních označeních jsou bezpředmětné, neboť kolizní označení obsahují víceméně stejný deštník, tj. význam vyobrazení deštníku bude vzhledem k dotčeným službám „pojištění“ a „pojišťovací služby“ stejný a nijak neovlivní závěr o sémantické podobnosti kolizních označení, ať už je význam vyobrazeného deštníku v kolizních označení jakýkoli.
11. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Stanovisko osoby zúčastněné na řízení.

12. Osoba zúčastněná na řízení se do řízení přihlásila, k žalobě se ale nevyjádřila.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze.

13. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Osoba zúčastněná na řízení souhlasila s žalobou napadeným rozhodnutím. Zdůraznila jeho posouzení prvku deštníku s tím, že drobné rozdíly nemají takový vliv, aby je průměrný spotřebitel odlišil. Nechce mít monopol na takové vyobrazení, ale přihlašované vyobrazení zasahuje do jejích práv. Jinak uváděla obdobně, jako žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí a uzavřela, že je s ohledem na shodné služby pravděpodobnost záměny na straně spotřebitelů. Soud neprovedl důkazy navržené žalobcem, neboť jsou z části součástí spisového materiálu (rozhodnutí Úřadu a žalovaného), ze kterého soud při přezkumu zákonnosti žalovaného rozhodnutí vychází, a z části nejsou pro posouzení právní otázky třeba (print screen na č. l. 16 soudního spisu),

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

neboť účastníci nespоровали, že namítané OZ odpovídají ikoně deštníku. Provedení navržených důkazů by tak bylo nadbytečné.

14. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
16. Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítka") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*
17. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav. Soud jej proto ověřil z obsahu spisového materiálu a přistoupil k vypořádání žalobou uplatněných bodů.
18. Soud o žalobě uvážil takto:
19. Soud předně obecně uvádí, že za označení schopné vyvolat pravděpodobnost záměny se starším, namítaným, označením je pokládáno označení, které je natolik podobné namítanému označení a zapsané pro shodné nebo podobné výrobky či služby, že by u průměrného spotřebitele mohly asociovat, že výrobky a služby pocházejí od totožného subjektu či ze subjektů spolu ekonomicky, personálně či jinak propojených. Při posuzování podobnosti je třeba hodnotit celkový dojem porovnávaných označení, přičemž se vychází z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického a na porovnávaná označení se nahlíží optikou průměrného spotřebitele. Takovým spotřebitelem je v souladu s ustálenou judikaturou národních správních soudů, jakož i judikaturou SDEU (rozsudky SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96 Gut Springenheide a ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer) spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný, s průměrnou orientací na trhu.
20. Při posuzování podobnosti porovnávaných výrobků a služeb je nutné vzít v potaz všechny relevantní faktory, které nebezpečí záměny ovlivňují, tedy ty, které vyjadřují vzájemný vztah mezi výrobky či službami, jejich účel, způsob použití, povahu, jejich konkurenční nebo komplementární charakter, případně též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141 či ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 As 113/2015-34 a rozsudek SDEU ve věci Canon, podle něž může být nižší stupeň podobnosti mezi porovnávaným zbožím a službami vyvážen vyšším stupněm podobnosti mezi porovnávanými ochrannými známkami).
21. Dále soud ve shodě se žalovaným konstatuje, že žalobce stejně jako v rozkladu ani v žalobě nenapadl posouzení jeho žádosti o prokázání užívání namítaných OZ jako nepřípustné z hlediska doby jejich zapsání, nenapadl ani závěry Úřadu z hlediska posouzení shodnosti napadených služeb *pojištění* v porovnání s namítanými službami *pojišťovací služby*, ani

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

posouzení tzv. průměrného spotřebitele a vlastností, jak je vymezil Úřad (str. 10-12 prvostupňového rozhodnutí).

22. Pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněných námitek soud pro stručnost uvádí podstatné závěry, které k tomu Úřad v prvostupňovém rozhodnutí zejména uvedl, a sice že napadené označení bylo námitkami dotčeno pouze v položce „pojištění“ ve třídě 36 mezinárodního třídění, kdy Úřad s poukazem na dispoziční zásadu nezkoumal shodnost či podobnost služeb, proti nimž námitky nesměřovaly. Ve vztahu k napadeným službám „pojištění“ poukázal na to, že namítané ochranné známky jsou ve třídě 36 zapsány mimo jiné i pro „pojišťovací služby“. Tedy obě definice zjevně postihují stejné činnosti, neboť se jen drobně liší po stránce formálního popisu, nikoli co do faktického rozsahu krytých produktů v totožné oblasti trhu, pročez předmětné služby shledal shodnými. K pojmu „průměrný spotřebitel“ zejména uvedl, že jím budou z pohledu kolizních namítaných a napadených služeb ve třídě 36 fyzické osoby i podnikatelské subjekty, neboť pojišťovací služby využívají všechny skupiny spotřebitelů v běžném životě i při výkonu ekonomických činností, a s ohledem na zásadní význam správného nastavení krytí možných rizik přistupují k výběru poskytovatele pojištění s vyšší obezřetností. K tomu Úřad poukázal na relevantní judikaturu SDEU.
23. Ve vztahu k *prvnímu žalobnímu bodu*, v němž žalobce nesouhlasil s posouzením barevné odlišnosti kolizních označení a posouzení slovních prvků KOMPLEX pojištění, soud plně přisvědčuje závěrům Úřadu a žalovaného. Z jejich posouzení je zřejmé, že ve svých závěrech na podkladě zjištěného skutkového vyšli ze své ustálené praxe a rozhodnutí Soudního dvora EU (dále též „SDEU“), na kterou poukázali a v souvislosti s posouzením vizuálního hlediska porovnáváných označení tak podle stanoviska soudu právem dospěli k závěru o *vizuální* nepodobnosti porovnáváných označení. Žalovaný v této souvislosti důvodně akcentoval, že průměrný spotřebitel zaznamená odlišnost mezi zlatobílou kombinací napadeného označení a druhou namítanou ochrannou známkou v barvě červené, tedy, že se jedná o zjevnou barevnou nepodobnost. Ve vztahu mezi napadeným označením a první namítanou ochrannou známkou v černobílém provedení pak opodstatněně konstatoval, že jí byla poskytnuta ochrana pro jakékoli barevné ztvárnění, pročez nelze ve vztahu mezi napadeným označením a touto první namítanou OZ shledat vizuální odlišnost, resp. nepodobnost (str. 10 žalobou napadeného rozhodnutí, resp. str. 8-10 prvostupňového rozhodnutí Úřadu). Soud na tomto posouzení neshledává přiznání ochrany namítaným OZ nad rámec správních předpisů, jak žalobce tvrdí, ale naopak považuje takové posouzení za logické a v souladu se známkoprávní ochranou, která byla EUIPO namítaným ochranným známkám poskytnuta. Hodnocení jejich rozlišovací způsobilosti při tom není předmětem tohoto řízení, jak správně podotkl Úřad (str. 9 prvostupňového rozhodnutí).
24. Uvedený dílčí závěr správních orgánů obou stupňů dále nelze nevnímat bez posouzení dalších atributů vizuální stránky kolizních označení, jak je správní orgány ve svých rozhodnutích učinily. Pokud žalobce v této souvislosti brojil proti posouzení tvaru porovnáváných označení, soud nemohl na jeho žalobní argumentaci vejít. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že neshledal, že by se snažil žalovaný najít argumenty proto, aby mohl potvrdit prvostupňové rozhodnutí Úřadu, resp. neshledal jakoukoli oporu pro toto žalobní tvrzení. Z rozhodnutí Úřadu a žalovaného je totiž zřejmá podrobná až vyčerpávající argumentace, vztahující se k tomuto prvku vizuální složky porovnáváných označení, kdy správní orgány ve vztahu k posuzování existence pravděpodobnosti záměny s poukazem na

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nosnou judikaturu SDEU ve věci C-210/96 „GUT SPRINGENHEIDE AND TUSKY“ uvážily, že přihlašované označení má formu kruhu, na jehož ploše se nachází bílý deštník a dva samostatné nápisy „KOMPLEX“ a „pojištění“, každý v opačné polovině kruhu a v konverzním provedení písma. Naproti tomu namítané OZ tvoří pouze obrazový prvek znázorňující deštník černé, resp. červené barvy. Tedy je při náhledu na porovnávaná označení patrné, že jejich součástí je vyobrazení stejného předmětu, tj. deštníku. Připustily mírně odlišné rozměry napadeného označení oproti namítaným OZ, ovšem bez vlivu na vnímání průměrného spotřebitele, k čemuž opodstatněně uvedly, že ten zpravidla v praxi nemá možnost detailního srovnání kolizních označení na stejném místě ve stejný čas a vedle sebe, aby tyto drobné odlišnosti vnímal. Proto se orientuje jen podle významných znaků označení, jímž je stejné zpracování prvku deštníku, přičemž u napadeného označení tento prvek zabírá v podstatě celou plochu vyobrazení. U namítaných označení se pak jedná o prvek deštníku jako takový.

25. Soud přisvědčuje i posouzení správních orgánů v tom, že slovní prvky KOMPLEX pojištění v napadeném označení nejsou distinktivní tak, aby individualizovaly konkrétní subjekt na trhu, ale jedná se o obecné sdělení pro potenciálního zákazníka o nabídce veškerých druhů pojišťovacích služeb, tedy pojištění celkové či souhrnné. Dílčí nepodobnost porovnávaných označení, spočívající v „kulatém“, resp. „kruhovém“ tvaru napadeného označení, oproti horní části namítaných ochranných známek, které mají nepravidelný tvar kulový či kruhový, ale ve střední a dolní části jsou vyobrazené jako protáhlé a posléze zahnuté (žerd s rukojetí), tedy svědčí jen o dílčí tvarové, resp. kruhové podobnosti v horních částech. Argument žalovaného, že celkový kruhový tvar napadeného označení slouží jako pozadí pro obrazové a slovní prvky, a je takto v obchodním styku užíván jako jeden ze základních geometrických útvarů, a proto je z hlediska vnímání průměrného spotřebitele nikoli zásadně odlišující (str. 10 žalobou napadeného rozhodnutí), podle stanoviska soudu obстоjí, neboť ve shodě se správními orgány obou stupňů považuje za distinktivní prvek deštníku, kterému průměrný spotřebitel, právě s ohledem na to, že nemůže na jednom místě v jeden čas porovnávat napadená a namítaná označení, nebude přisuzovat zásadní odlišující funkci.
26. Soud tak nemohl vejít na argument žalobce, že průměrný spotřebitel bude vnímat jasný tvarový rozdíl napadeného označení oproti namítaným ochranným známkám. Naopak se soud shoduje se závěrem žalovaného o vyšší míře pravděpodobnosti, že průměrný spotřebitel nebude tvaru a barvě napadeného označení přisuzovat žádné významové souvislosti a bude je vnímat pouze jako barevně zpracované kulaté pozadí pro hlavní obrazový prvek deštníku a slovní spojení KOMPLEX pojištění (str. 11 žalovaného rozhodnutí).
27. Uvedené platí i pro další vzhledové odlišnosti v jednotlivých obrazových prvcích porovnávaných označení, konkrétně o poměru velikosti střechy, rukojeti a špičky deštníku, jakož i přetnutí rukojeti deštníku v napadeném označení s nápisem „pojištění“. Podle stanoviska soudu správní orgány logicky uzavřely, že průměrný spotřebitel takové drobné vizuální rozdíly právě pro nedostatek porovnání označení na stejném místě a ve stejný čas nezaznamená a bude jen po paměti přisuzovat původ označení podle nosného prvku, tj. deštníku jako takového (vertikálně orientovaného deštníku s žerdí, jejíž rukojeť je zatočena do leva ve tvaru písmene „J“, jak přílehavě podotkl žalovaný na straně 11 svého rozhodnutí). Nelze než vejít na závěr žalovaného o tom, že základní tvarové charakteristiky z hlediska celkového vizuálního vnímání porovnávaných označení jsou de facto stejné, tj. střecha

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

deštníku se čtyřmi cípy a žerd' s držadlem ve tvaru J, a že žalobcem namítaný poměr velikosti střechy a rukojeti a přetrnutí rukojeti nápisem napadenou ochrannou známkou dostatečně od namítaných ochranných známek neodlišuje.

28. Soud tak nesdílí stanovisko žalobce, že je provedení namítaných OZ natolik jednoduchým vyobrazením ikony deštníku, že není nutné, aby je měl průměrný spotřebitel k dispozici, pokud by se setkal s jeho přihlašovaným označením, a že jsou rozdíly mezi porovnávanými označeními markantní. Naopak má soud ve shodě s Úřadem a žalovaným za to, že nosným společným prvkem porovnávaných označení je prvek deštníku v tom vyobrazení, jak bylo shora zmíněno, a že spotřebitel po paměti nebude schopen hodnotit, zda deštník má hlubší střechu a kratší žerd' (jak je tomu v napadeném označení), a nebude přisuzovat skutečnosti, že je rukojeť deštníku přerušena slovem „pojištění“ do té míry, aby usoudil, že se jedná o označení, které má jiný původ než namítané ochranným známkám.
29. Lze tak ve shodě se správními orgány obou stupňů uzavřít, že při porovnání vzhledu kolizních označení je s ohledem na dominantní a určující nosné prvky, tedy deštníky, dospět k jednoznačnému závěru o jejich vizuální podobnosti založené na velmi blízkém výtvarném zpracování (str. 9-10 prvostupňového rozhodnutí Úřadu, str. 10-12 žalobou napadeného rozhodnutí).
30. Soud v této souvislosti poukazuje na výstižné judikатурní podklady tak, jak je shrnul Úřad na str. 10 svého rozhodnutí, kdy s poukazem na rozsudek ve věci C-39/97 „CANON“ a rozsudek ve věci T-133/05 „PAM-PIM'S BABY-PROP“ bod 29, a uvedl, na jakých úvahách je jeho posouzení hodnocení podobnosti výrobků a služeb založeno. Z jeho odůvodnění je při tom zřejmé, že se těmito základy svého posouzení řídil stejně jako žalovaný, který rozhodnutí Úřadu aproboval. Soud pro stručnost na jeho argumentaci odkazuje.
31. Žalobní námitka není důvodná.
32. Neopodstatněná je i námitka *druhého žalobního bodu*, v níž žalobce brojil proti posouzení sémantického (významového) hlediska deštníku jako takového. Soud se shoduje s Úřadem, že aspekt sémantický (a též fonetický) je v projednávané věci upozaděn. Namítané ochranné známky totiž nemají textovou část, kterou by bylo možné vyslovit (str. 9 prvostupňového rozhodnutí). Napadené označení obsahuje slovní spojení „KOMPLEX pojištění“, k němuž ale přistoupí možný zákazník podle jeho obvyklého významu, resp. významu jeho jednotlivých částí, tedy jako k obecnému sdělení oznamující, jaké služby v oblasti pojištění daný subjekt nabízí, přičemž tato okolnost posiluje význam obrazového prvku deštníku jako určující nosné složky napadeného označení. Podle stanoviska soudu žalovaný tomuto závěru právem přisvědčil (str. 13-14 žalobou napadeného rozhodnutí), když dále zdůraznil, že vyobrazení deštníku, jako předmětu k ochraně osob před deštěm, sněhem či slunečním zářením, je třeba vnímat ve vztahu ke shodným kolizním službám pojištění, resp. pojišťovací služby, z hlediska průměrného spotřebitele jako fantazijní, na rozdíl od popisného slovního spojení KOMPLEX pojištění v napadeném označení.
33. Soud jednoznačně podporuje závěr žalovaného, že v projednávané věci budou spotřebitelé ztvárnění deštníku v porovnávaných označeních přisuzovat stejný sémantický (významový) obsah, tedy, že jej budou vnímat jako předmět sloužící k ochraně před nepříznivým počasím, nikoli jako symbol ochrany nebo jistoty ve vztahu k pojištění, resp. pojišťovacím službám,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

jak žalobce tvrdí. Úřad a žalovaný proto nemuseli vejít na podklady, které v této souvislosti žalobce použil a jeho poukaz na použití tohoto symbolu skupinou ČSOB, společností Profi Credit Czech, a. s., nebo skupinou Citigroup. Soud ve shodě se žalovaným zdůrazňuje, že kolizní označení obsahují víceméně stejný deštík. Význam takového vyobrazení ve vztahu ke shodným službám pojištění, resp. pojišťovací služby tak bude stejný a bez vlivu na závěr o sémantické podobnosti kolizních označení, ať už je význam vyobrazeného deštníku v kolizních označení jakýkoliv, jak důvodně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě.

34. Žalobní námitka není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení.

35. Soud proto nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

37. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., soud osobě zúčastněné na řízení ničeho neuložil, náklady řízení jí proto nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. února 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.